Lietas Nr. 128063113
Lietas arhīva Nr. 104AA-0251-14/23

SPRIEDUMS

Rīgā 2014.gada 3.martā

Rīgas apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesnesis G.Stūris, tiesneses S.Gļazere un L.Šteinerte

pēc /pers. A/, /personas kods/, iesniegtās apelācijas sūdzības izskatīja rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietu, kurā ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 21.novembra spriedumu /pers. A/ ir atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta ceturtajā daļā.

Iepazinusies ar apelācijas sūdzības motīviem un administratīvās lietas materiāliem, apelācijas instances tiesa

k o n s t a t ē j a:

2013.gada 19.novembrī VP Rīgas reģiona pārvaldes inspektors sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 932985 par to, ka 2013.gada 19.novembrī plkst.00:10 vadītājs /pers. A/ (turpmāk tekstā – Sūdzības iesniedzējs) vadīja automašīnu HONDA SHUTTLE, viegļā pasažieru, reģistrācijas Nr./numurs/, Rīgā, Platā ielas pagalmos, braucot no Platā ielas Nr.20 nama puses Platā ielas Nr.26 nama virzienā. Sūdzības iesniedzējs, vadot automašīnu, atradās alkohola reibumā ar minimālo iespējamo alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 1,53 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs. Mērījumi veikti ar alkometru Alcoquant 6020 Nr.A 113113.

Administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – Latvijas APK) 149.[15]panta ceturtās daļas.

Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 21.novembra spriedumu Sūdzības iesniedzējs atzīts par vainīgu Latvijas APK 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar administratīvo arestu uz 10 (desmit) diennaktīm, naudas sodu 1138,30 *euro* (Ls 800) apmērā un atņemot transportlīdzekļu un atpūtas kuģu vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Tiesas spriedumā norādīts, ka tiesa, uzklausījusi Sūdzības iesniedzēja paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus, atzina, ka Sūdzības iesniedzēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pierādīta ar lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā, tas ir, ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA932985, ar Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.NB314383.

Tiesa atzinusi, ka Sūdzības iesniedzēja izdarītais administratīvais pārkāpums kvalificēts pareizi pēc Latvijas APK 149.[15]panta ceturtās daļas.

Uzliekot sodu Sūdzības iesniedzējam, saskaņā ar Latvijas APK 32.pantu, tiesnese ņēmusi vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Saskaņā ar Latvijas APK 33.pantu tiesa konstatēja atbildību mīkstinošu apstākli – vainīgais vaļsirdīgi nožēlojis izdarīto. Saskaņā ar Latvijas APK 34.pantu tiesa atbildību pastiprinošus apstākļus nekonstatēja.

Par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas tiesneses 2013.gada 21.novembra spriedumu Sūdzības iesniedzējs ir iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt minēto tiesas spriedumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.128046312.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka lietas izskatīšanas laikā smago ģimenes apstākļu dēļ bijis šokā un nav spējis norādīt uz apstākļiem, kas mīkstina viņa vainu izdarītajā pārkāpumā. Jau ilgu laiku viņam ir nepanesami dzīves apstākļi – vienistabas dzīvoklī dzīvo viņš ar sievu un meita ar diviem nepilngadīgiem bērniem, sievai konstatēts ļaundabīgs audzējs un veikta operācija, 2013.gada 18.novembrī esot ieraudzījis, ka sievai veiktā ekspertīzē ir nelabvēlīgas prognozes. Visu šo ilgstošo grūtību rezultātā neizturējis un lietojis alkoholu, bet lai pabūtu vienatnē, iekāpis

automašīnā. Šajā stresa situācijā izbraucis loku pa pagalmu, nav braucis uz ielas un nav apdraudējis apkārtējos.

Tāpat Sūdzības iesniedzējs, atsaucoties uz Latvijas APK 268.[1]pantu, norāda, ka saskaņā ar Latvijas APK ir izvērtējami visi apstākļi, taču jau 21.novembrī tika nolikta tiesas sēde, kurai viņš nepaspēja sagatavoties, nolīgt juristu, kas sniegtu viņam juridisko palīdzību. Tāpat Sūdzības iesniedzējs norāda, ka pie tik sarežģītiem un grūtiem apstākļiem nespēs samaksāt 800 latus 30 dienu laikā un ka noteiktais naudas sods būtu vismaz jāsadala termiņos. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka apstāklis, ka viņš līdz šim nav administratīvi sodīts, ir ņemams vērā.

Apelācijas sūdzībai pielikumā pievienotas dzīvesvietas deklarācijas izziņas kopija un ekspertīzes akta kopija.

Apelācijas instances tiesa, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, uzskata, ka Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas tiesneses 2013.gada 21.novembra spriedums ir atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Apelācijas instances tiesa piekrīt tiesas spriedumā dotajam apstākļu novērtējumam, līdz ar to nav nepieciešams vēlreiz atkārtot faktus un analizēt atzinumus šajā nolēmumā. Tiesneses pieņemtais nolēmums ir motivēts un pamatots ar Latvijas APK normām. Apelācijas instances tiesa uzskata, ka apelācijas sūdzība nesatur faktus, kas nebija zināmi, taisot nolēmumu Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Apelācijas instances tiesa norāda, ka saskaņā ar Latvijas APK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Tāpat apelācijas instances tiesa norāda, ka saskaņā ar Latvijas APK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Apelācijas instances tiesa, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, nekonstatē, ka pirmās instances tiesa nebūtu izvērtējusi un nebūtu ņēmusi vērā kādu būtisku apstākli, kam būtu nozīme lietas pareizā izspriešanā, pierādījumu vērtējums ir pareizs un pietiekošs,lai atzītu, ka Sūdzības iesniedzējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru ir saukts pie administratīvās atbildības.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas tiesnese ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus.

No apelācijas sūdzības secināms, ka Sūdzības iesniedzējs uzskata viņam piespriesto sodu par pārāk bargu.

Apelācijas instances tiesa norāda, ka Latvijas APK 149.[15]panta ceturtajā daļā (redakcijā līdz 2014.gada 1.janvārim) ir paredzēta administratīvā atbildība par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles, uzliekot naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam 170,74 *euro* (120 latu) apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam piemēro administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, uzliek naudas sodu no 1138,30 *euro* (800 latiem) līdz 1422,87 *euro* (1000 latiem) un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem gadiem.

Pārbaudot pirmās instances tiesas spriedumu daļā par noteikto sodu, apelācijas instances tiesa secina, ka Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas tiesnese, nosakot sodu Sūdzības iesniedzējam, ir ievērojusi gan Latvijas APK 32.pantā paredzētos vispārīgos noteikumus soda uzlikšanai par administratīvo pārkāpumu, gan Latvijas APK 33. un 34.pantā noteikto par zināmu apstākļu konstatēšanu pārkāpēja darbībās. Līdz ar to Sūdzības iesniedzējam par izdarīto administratīvo pārkāpumu ir noteikts atbilstošs, taisnīgs un samērīgs sods, kā arī sods ir noteikts uz minētā panta minimālās robežas un tālākai tā mīkstināšanai nav pamata.

Tāpat apelācijas instances tiesa neapstrīd Sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādītos smagos sadzīves apstākļus, taču šis apstāklis nevar būt par pamatu tālākai soda mīkstināšanai vai sprieduma atcelšanai.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka Sūdzības iesniedzējs nav paspējis sagatavoties pirmās instances tiesas sēdei, nav paspējis nolīgt juristu, kas sniegtu viņam juridisko palīdzību.

Pārbaudot administratīvās lietas materiālus, apelācijas instances tiesa konstatē, ka gan administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA932985 (l.lp.3.), gan paraksta veidlapa (l.lp.4.) satur ziņas, ka 2013.gada 19.novembrī Sūdzības iesniedzējam ir paziņots par lietas izskatīšanu Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā 2013.gada 21.novembrī, plkst.09:00.

Tāpat apelācijas instances tiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa, 2013.gada 21.novembrī izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, ir ievērojusi procesuālā likuma normas, kas nosaka šādu materiālu virzības un izskatīšanas procedūru. Tāpat jāievēro, ka Sūdzības iesniedzējam tika izskaidrotas procesuālās tiesības, kas viņam bija skaidras un saprotamas. Līdz ar to apelācijas instances tiesa neatrod, ka Sūdzības iesniedzējam būtu bijušas liegtas tiesības veikt savu tiesību aizstāvību.

Apelācijas instances tiesa, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, nekonstatē apstākļus, kuru dēļ Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 21.novembra spriedums būtu atceļams un administratīvā pārkāpuma lieta izbeidzama.

Pamatojoties uz augstāk izklāstīto un saskaņā ar Latvijas APK 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[22] pantu Rīgas apgabaltiesa

n o s p r i e d a:

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 21.novembra spriedumu atstāt negrozītu un apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnesis G.Stūris

Tiesnese S.Gļazere

Tiesnese L.Šteinerte